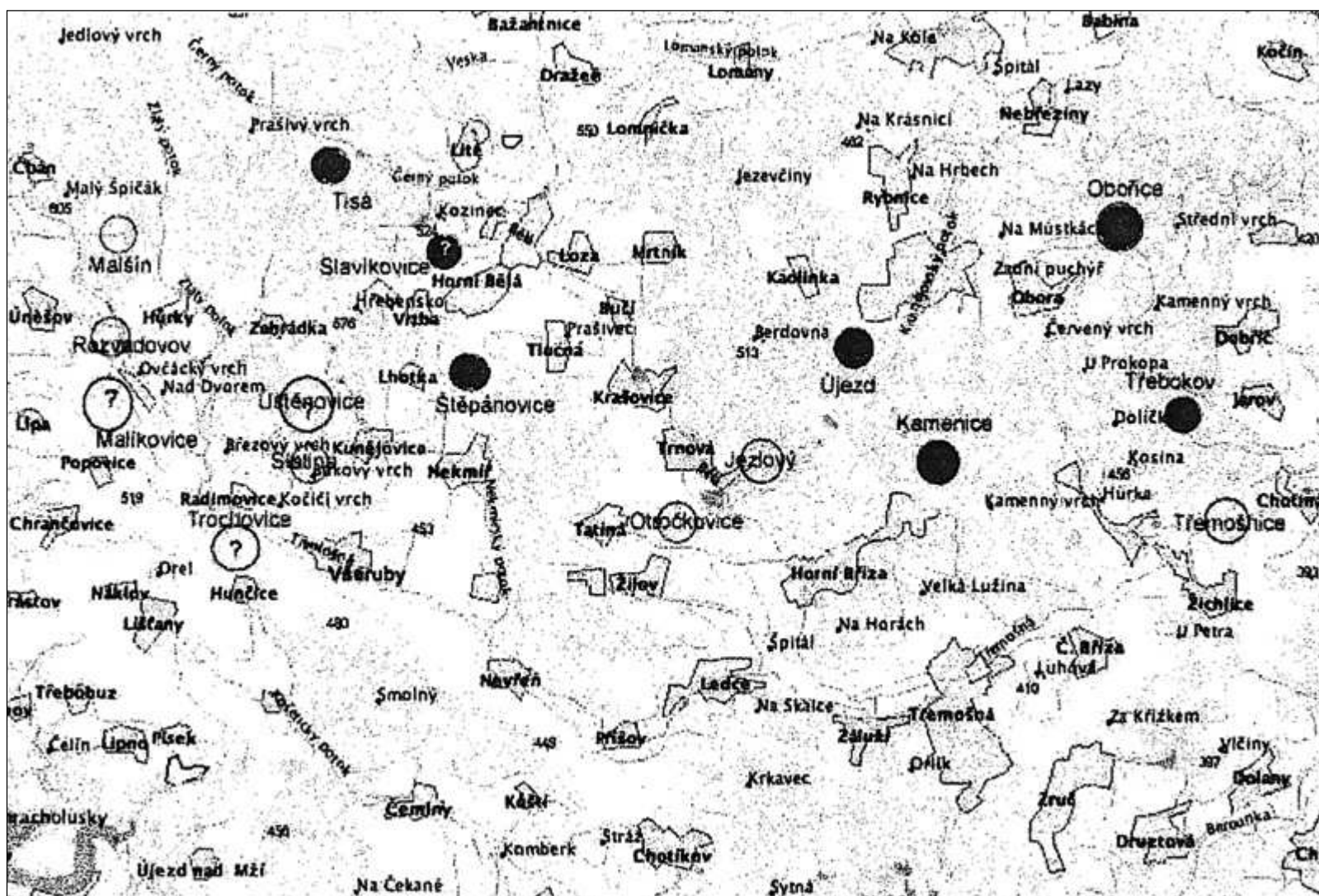

ZANIKLÉ STŘEDOVĚKÉ VESNICE V OKOLÍ TRNOVÉ

Celková mapa širšího regionu ukazuje rozmístění zaniklých vesnic. Plná kolečka značí lokality spolehlivě určené v terénu, prázdná určené přibližně, otazníky pak doplňují vesnice, jejichž bližší umístění je neznámé.

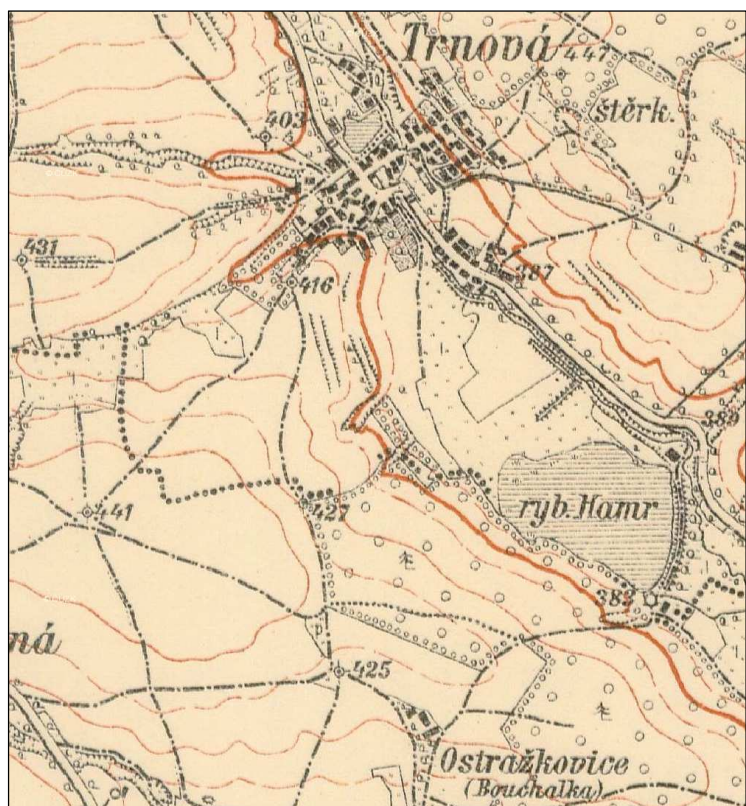
Jezlový

Někteří badatelé udávají zmínku z druhé poloviny 13. století, kdy byl jmenován Dluhomil z Jezvového vrchu /jezev = staročesky drak/, do souvislosti se zaniklou vsí Jezlový. V Jezlovém bylo také panské sídlo, kde ve druhé polovině 14. století žil Jetřich z Gutštejna. Vesnice zanikla zřejmě ve válkách v 15. století, neboť ještě po polovině 16. století je připomínána pustá ves Jezlový. Koncem 17. století byly vykáceny lesy na Jezlovém a založen zde vrchnostenský poplužní dvůr jménem Vísky, při němž byl počátkem 19. století postaven zámek. Ves ani tvrz nebyly dosud přesně lokalizovány - pouze J. Bayerlovi tvrdí, aniž by uváděli důkazy, že ves stávala severně od dnešního dvora Vísek u Trnové.

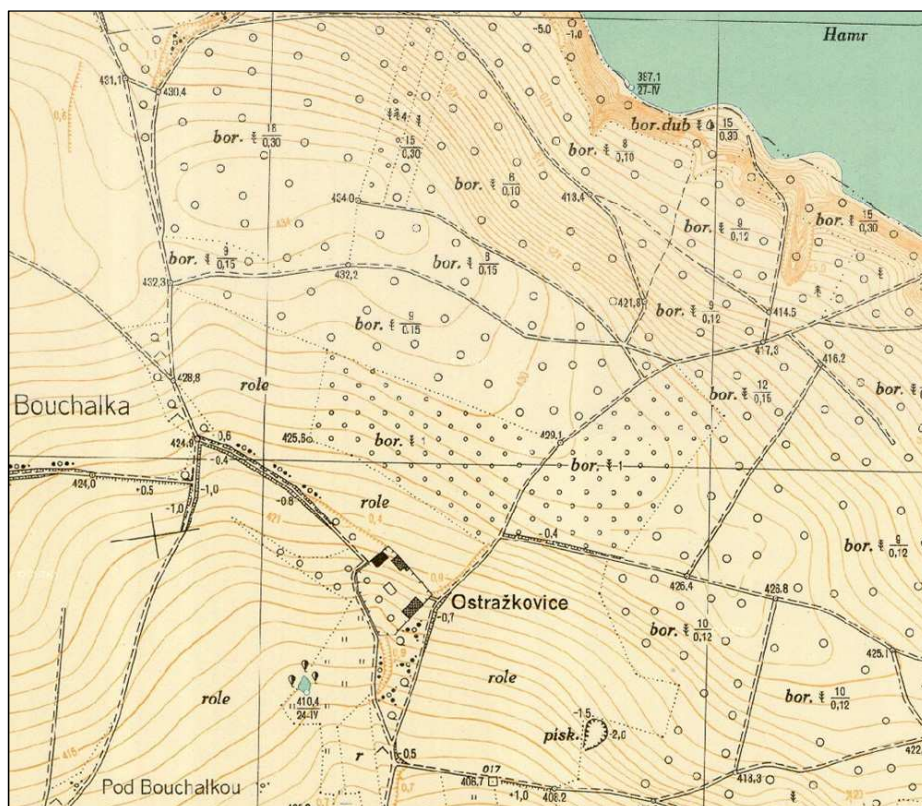
Otročkovice - Ostražkovice - Bouchalka

- názvy jedné zaniklé vesnice mezi Trnovou a Žilovem

Otročkovice bývaly pravděpodobně osadou o dvou až třech usedlostech. Jedna usedlost patřila roku 1379 pod faru ve Všerubech /římsko - katolické beneficium/ a náleželo k ní 146 hektarů zemědělské a lesní plochy.

Trnava - Ostražkovice - r. 1927

Trnava - Ostražkovice - r. 1952

V době husitských válek Otročkovice zpustly. Roku 1520 při prodeji Všerubského panství Petru Kokořovcovi jsou označeny jako pusté. Takto jsou uváděny i v zemských deskách v roce 1561 /opis záznamu: ves pustou Wotroczkovice, z níž plat náleží knězi do Všerub /. Přibližně v polovině 17. století byl poblíž původních Otročkovic vystavěn hospodářský dvůr uváděný na mapách jménem Ostražkovice a patřil ke Všerubské faře. Tento statek byl obydlen ještě v první polovině 20. století.

V roce 1913 si pronajal tento dvůr pan Matěj Nový. Po něm od června roku 1927 na něm se svou ženou hospodařil pan Antonín Myslivec, přezdívaný "Bouchálek". Na sezónní zemědělské práce si najímal pracovní síly ze Žilova, Tatiné a Trnové. V roce 1964 se pan Myslivec s manželkou odstěhoval ke své dceři do Nečtin, dvůr zůstal opuštěn a připadl do správy MNV v Žilově. Vzhledem k zchátralosti celého objektu byl na něj vydán v roce 1965 demoliční výměr. Demolici provádělo do roku 1968 JZD Žilov. Po provedení demolice následovala rekultivace pozemku a jeho začlenění do zemědělské půdy.

Ostražkovice byly lidově nazývány "Bouchalka". Tento název vznikl pravděpodobně od toho, že se tam po většinu roku bouchalo /mlátilo/ cepy obilí.

Snímek uvnitř dvora na Bouchalce kolem roku 1930. V čele snímku je obytné stavení a zcela vpravo pak přistavěná kůlna se seníkem.

Žně na Bouchalce v roce 1940.

Slavíkovice

Pravděpodobně na místě Horní Bělé bývala ves Slavíkovice. Roku 1379 ji držel Hroznatovec Sezema z Bělé. Za války husitské byla vypálena. Kryštof Markvart z Hrádku a jeho syn Diviš v letech 1590 - 1600 pustinu znovu osídlili a nové vsi bylo dáno jméno Horní Bělá. Přesná poloha, kde ves Slavíkovice stála, není zatím známa, ale jméno vsi zůstalo dlouho v paměti lidu.

Štěpánovice

Severním směrem od Nekmíře stávala v době předhusitské ves a tvrz Štěpánovice. V první polovině 14. století náležela Hroznatovcům a to pánům z Vrtby. Ještě roku 1388 držel tvrz a ves Sezema, který počátkem 15. století získal Nekmír a Štěpánovice byly pravděpodobně připojeny k Nekmíři. V roce 1419 byla ves i tvrz zcela vypálena. Prostor mezi Nekmířem, Lhotkou a Tlucnou se dosud nazývá Štěpánovsko. Na pustině byla v roce 1730 založena osada Brod.

Újezd

V majetku plaského kláštera se připomíná v roce 1250 a ještě na počátku 15. století. Václav Kočka se domnívá, že byl vypálen v roce 1424. Pustý Újezd je uváděn před polovinou 16. stol. a v kaceřovském urbáři z r. 1558 je uvedeno, že v pustém Újezdu byl také panský dvůr, též pustý. Jméno zaniklé vsi se udrželo v názvu hájovny Újezd /též Staňkova/ v lese, asi 2 km jihozápadně od Keznějova. Při lesních pracích u hájovny se přišlo na základy staveb a byly zde nalezeny i mince.

Kamenice

Za Horní Břízou, po pravé straně státní silnice směrem na Kaznějov stojí hájovna, která nese jméno zaniklé vsi Kamenice. Historik Kočka se domnívá, že ves byla vypálena kolem roku 1424, při ústupu Žižky z Plzeňska k Žatci. Při povrchovém průzkumu v roce 1991 byly zjištěny zbytky osídlení směrem východoseverovýchodním, těsně za budovou hájovny. Usedlosti byly rozloženy podél existující cesty a to pouze po jedné straně.

Čermná

O vesnici Čermná se dozvídáme prostřednictvím sporu jejich obyvatel s farářem v Ledcích roku 1368. V kaceřovském urbáři je zmínka, že v roce 1558 byly v Čermné čtyři selské usedlosti pusté /není známo kdy a proč tyto usedlosti zpustly/. V urbáři je dále uvedeno, že mezi Březím Hořejším a Čermnou teče potok od Bělé. Čermná ležela na levém břehu potoka a Březí Hořejší na pravém. Podle uváděných lánů polí byla Čermná větší než Březí Hořejší.

Březí Hořejší

Obec se v prvních listinných dokladech jmenovala Březí. Postupem doby dostávala různé přívlastky například: v roce 1557 Březí Hořejší, 1611 Česká Bříza, 1654 Vrchní Bříza, 1838 Hořejší Bříza, 1854 Bříza Hořejší.

Březí ani Čermná vlastně nezaničly, ale spojením těchto vsí vzniklo dnešní město Horní Bříza. Původní Březí je pouze dnešní stará náves.

Popsané zaniklé vesnice jsou cca do 7 km od Trnové vzdušnou čarou. Do 10 km od Trnové vzdušnou čarou směrem východním až severovýchodním bývaly vesnice: Třemošnice, Třebokov a Obořice.

Směrem západním až severozápadním se nacházely vesnice: Trochovice, Slatina, Úštěnovice, Ma1íkovice, Rozvadov, Malšín a Tisá.

Použitá literatura:

Zaniklé středověké vesnice v povodí Bělského a Všerubského potoka.- Tomáš Karel, Petr Rožmberský.

Minulostí Žilova a okolí.- Jan a Josef Bayerlovi

Obecniček Žilova a Stýskal.-Ing. Miroslav Nový

Hornobřízsko -Robert Trnka

Dějiny Kralovicka a Manětínska -Václav Kočka